

ZΩΗ & ΤΕΧΝΗ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ

ΛΙΜΝΗ ΠΑΛΙΟΧΩΡΑΣ

Θά πάρω το παλιό στρατί
να κατεβώ στη Λίμνη
να ιδώ που συντυχαίνονταν
φουρτούνες και γαλήνη.

Στη βορειοανατολική πλευρά του νησιού μας κι' απ' την 'Αγία Πελαγία ένα χιλιόμετρο νοτιότερα, καταλήγει στη θάλασσα ελικοειδής και τετράθετος, το άγριο λαγκάδι της αρχαίας Παλιόχωρας, τρία περίπου χιλιόμετρα μακρως, πολύ δυσκολοπέραστο, που κλείνουν απροσπέλαστα και τις δυο του πλευρές, θεόρατα, κοφτά κι' απότομα γκρεμνά, διακόσια μέτρα ύψος.

Στο τέρμα της χαράδρας αυτής, υπάρχει μια μικρή αμμουδιά με βότσαλο άστραφτερό κι' αμέσως πιο πέρα η περιβόητη Λίμνη, με το σκοτεινό κι' άορτο δυθό, στη μεριά που διπλαρώει το δρόμο.

Το νερό της είναι ύψαλμο, γιατί επικοινωνεί με ύψγειο ποταμό και με τη θάλασσα κάτω από την άμμο. «Στο θαρρύ χειμώνα με θορία δυνατά, γίνεται με τη θάλασσα ένα, μπουκάρουν μέσα τα κεφαλόπουλα κι' άλλα ψάρια κι' ύστερα ξανάρχεται η άμμο και τα κλείνει στη λίμνη.

Εκεί στην προσωρινή τους σκλαδιά, θά γίνουν τετράπαχα, θά κάνουν πρώτο μπτό, ως δτου έρθη ο άλλος χειμώνας, που θ' ανοίξει και πάλι το δρόμο στα πέλαγα.

Στο γεμάτο δρυά θυθο, ζούν αμέτρητα χέλια, μικρά και μεγάλα (μουγκρόχελια). Καμμία φορά, φαρδές του «γλυκού νερού» μαζεύουν δερμάτια δόκλχηρα από το δηλητηριώδες φυτό που λέγεται «φλώμος» και το κοπανίζουν στις χθες. Τα χέλια ζαλίζονται από το γαλακτώδες υγρό του φυτού και πετάγονται στην άμμο. Εκεί τα καμακίζουν οι «στεριανοί θαλασσόλυκοι», και τα ρίχνουν σε τουκάκια έτοιμάζοντας έπί τούτου την κακαδιά, ή τα ψήνουν σ' αναμένα κάρβουνα.

Το περιβάλον είναι πραγματικά εξωτικό κι' ειδυλλιακό. Την προαίονια γαλήνη της χαράδρας αυτής, αναπαράζουν με χάρη άγριοπερίστερα κι' άγριοκάτσικα γοργοπέραστα και το παρήγορο τραγούδι της πέδικας, του πετροκούτουφου και της κυματούσας. Καμμία φορά και τα δαιμονικά στριφογυρίσματα του αγέρα.

Κι' όταν η νύχτα ξεδιπλώνει το σκοτεινό της μυστήριο, άφοβοι λαγοί χοροπηδούν σαν φαντάσματα, στη φοβερή για τον άνθρωπο έρημια του θανάτου.

Και σαν ο ήλιος μεσουρατεί, το τεράστιο ύψος των βράχων καταμερίζει το φάσμα του, σχηματίζοντας παράδοξο σύμπλεγμα της δυ-

νατής σκιάς με το έντονο φώς. Στην τραχεία τη σκληρή πλευρά του γκρεμού, κρεμαστά ξεφυτρώνουν άγρια φυτά κι' εξωτικά λουλούδια, σαν απ' το θάνατο ή ζωή, συμπλέκοντας ειρηνικά τη δύναμη με την αδυναμία.

Το πιο αξιοθαύμαστο του τοπίου είναι ότι συμπέφτουν στον ίδιο σχετικά περιορισμένο χώρο, λίμνη, άμμος, πέλαγο, δάσος και βουνό. Όμως παρά τις φοβερές αντιθέσεις τους που προβάλλουν σαν αγεφύρωτα χάσματα, ή προαιώνια ίσορροπία τους μετουσιώνει σ' αρμονικό το συνδυασμό τους.

Να το μυστικό της θείας όμορφιάς τους.

Της όμορφιάς που την κάνει άκόμη πιο έντονη το άλλοπρόσβαλλο σχήμα τους, το κάπως τερατώδες, έλκυστικά διαγράφοντας του έξωτισμού τη γραμμή. Η φύσι σ' έδω την άγριοπη μεγαλοπρέπεια της. Προσηλώνοντας κανείς τη ματιά στο μέρος εκείνο παραδίνεται σ' υπερκόσμια έκσταση, πλημμυρισμένος από λογής λογής καταπληκτικά συναισθήματα, που δλοκληρώνονται σ' απερίγραπτην ήδονή, την ήδονή του ώραιου.

Γιατ' είναι κι' ο ίδιος ο θεατής ένα πολλοσημείο απ' το εξάσιο περιβάλλον του, με την πολλαπλή μεγαλωσύνη του όποιου αιδώρημα συγκρινόμενος δλοένα μικραίνει περιδεής ως το μηδέν.

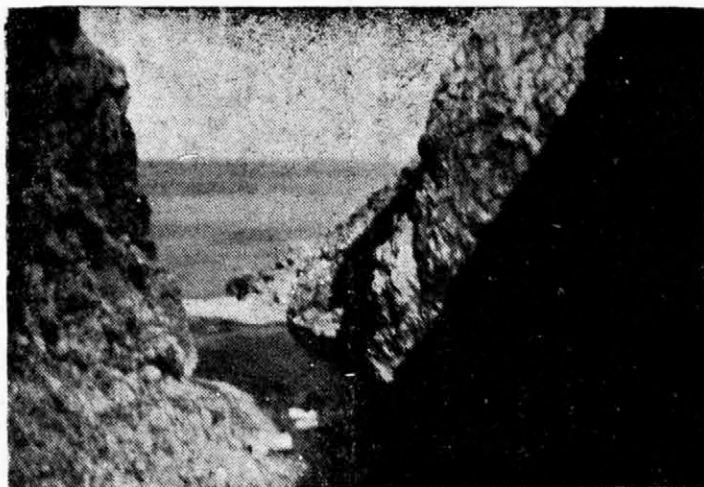
Όμως την ίδια στιγμή, αντί να συγκρούεται, να συνθλίβεται και να συντρίβεται συνταντίζεται μ' αυτό κι' έτσι το αίσθημα της ασφάλειας προστιθέμενο στ' άλλα, τα οδηγεί προς τον υπέρλαμπρο κόσμο της αρμονίας.

Της αρμονίας εκείνης που στο σύνολό της κυριαρχεί ο θεόρατος δράχος και που βλέποντάς τον κανείς από χαμηλά, παραδίνεται στον ήλιγο του θάθους και βλέποντάς τον από ψηλά, στον ήλιγο του ύψους. Άληθινα το φοβερό εκείνο τοπίο, υπενθυμίζει τα λόγια του τραγουδιού για το δρόμο:

Με το θοριά με το νοτιά
στη λαύρα και στα χιόνια
στής κυματούσας τούς θυμούς
ατάραχος αιώνια.
Στυλώνει το θεόρατο
ψηλά τ' αναστήμα του
καταφρονεί την άδυσσο
το φάσμα του θανάτου.
Τα βαθυχρώματα γκρεμνά
τα καταξερικισμένα
θαρρείς με χάρο πάλαιψαν
για με θεό κανένα.

Κείνα τ' άλλόκοτα γκρεμνά
θαρρείς και χαιρετάνε
τούς κόσμους που διαβαίνουν
τούς κόσμους όπου πάνε...

N. Δ.

Λίμνη Παλιόχωρας Κυθήρων. Άπό τή πό έξωτικά τοπεία τής Έλλάδος.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΛΙΟΧΩΡΑΣ

Λίμνη μου απόκρυφη κρηνήνερνο γιομάτη
και φιλενάδα κανακάρισα του μπάτι,

ας με δεχόσουν στον άκύμαντο άφρό σου
κάθε κρυφό να ξεφυλλίσω μυστικό σου.

Νά μάσω πλουτον άσμενέιο με φεγγάρι
και με τον ήλιο άφροκομένο κεχιριμπάρι.

Και τά μεσάνυχτα πεντάλφες να φορέσω
στις ξελογιάστρες νεραϊδόφυες ν' άρξω,

να σύρω πρώτος το χορό να ξεφαντώσω
δίχως τον έαστερο βυθό σου να θολώσω.

Παλιοχωρίτσα λιμνούλα στον άφρό σου
το φιλντισένιο μιά στιγμούλ' άς με δεχόσου

να ξαποστάσω από της πόλης την όδύνη
μες τη δική σου άνιστόρητη γαλήνη.

ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

13
Σιγανοπεριπατούσα μου
και χαμηλοβλεπούσα
αν ελγες λίγα πείσματα
διπλά θά σ' αγαπούσα.

14
Δέ στό 'πα μιά δέ στό 'πα δυό
τό μανουσάα λούσου
κι' όπου θωρούν τα μάτια σου
μήν άπομένει ο νοΐς σου

15
Πού τά 'δρες τά ξενόφανα
κι' άσημολάμψεις δλη
φουστάνι μεσηνέζικο
και μαριματρί φακιάλι.

16
Τ' άδράχτι σου τό μίριμπαλο
κι' ή άργυρή σου όρκα
τά δυό σου μάτια μάτια μου
διώ μαχαίριές μου δώκα.

17
Ήθελα δάχρυ να γενώ
εις τά ματόκλαδά σου
να τρέχω να ποτίζονται
τα ροδομάγουλά σου.

18
Έσ' ό'σαι τ' ύδρανού κλειδί
της κάτω γής ή θρύσι
έσ' ό'σαι και για μένα
ψηλό μου κυπαρίσσι.
(Άπό τη Λαογραφική συλλογή
του «Κυθηραϊκού Τύπου»).

ΦΕΓΓΑΡΟΦΩΤΟ

Άργά τη νύχτα άγάπη μου όδοιπόρησα
μόνος, με συντροφιά τη θύμησή σου.
Κατά το κάστρο το παλιό άνηφόρισα,
που όρθώνεται στην άκρια της άβυσσου.

Μ' άπόψε δέ στοιχειώνανε φαντάσματα
του γκρεμιμένου κάστρου την έρημια,
μήτε μακραίναν πέρα τα χαλάσματα,
μήτε πληθαίναν γύρω τα συντρίμια.

Άπόψε το φεγγάρι στα πλεμάτια του
μ' άπειρη τύλιγε το κάστρο δόξα,
και φάνταζαν άκέρια τα παλάτια του,
κι όρθόστητα τα πέτρινά του τόξα.

Κ' ήτανε τάχα σάμπως χτες να τό' χτισαν
τ' άσκέρια που είχαν έρθει τα όπερπόντια,
σάμπως να μην τό ρήμαξαν, κι' άς μόχθησαν,
της λησμονιάς και του καιρού τα δόντια.

Κ' ή θύμησή, σου, άγάπη, φεγγαρόφωτο
στο ρημαγμένο κάστρο της χαράς μου,
έστηνε τώρα νέο παλάτι δλόφωτο
με τά παλιά συντρίμια της καρδιάς μου.

ΝΙΚΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΠΟΤΑΜΟΣ

Στό ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Έμμανουήλ Δ. Σοφίου

και στο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Εύστρατίου Σ. Θεοδωρακάκη

Θά βρήτε πλουσία συλλογή Κάρτ—ποστάλ Κυθηραϊκών τοπειών και φίλμ κάθε μάρκας.

Έπίσης

Προσφέρονται μηχαναί ΑΝΕΥ ΕΝΟΙΚΙΟΥ διά την λήψιν φωτογραφιών και ή εμφάνισις ΔΩΡΕΑΝ

ΤΣΙΡΓΩΤΙΣΑ

Τό τραγουδάει τό' γραφα Τσιργώτισα για σέ
και πήρα της Πατρίδας μας τις όμορφές στολίδια,
και πέρα λαγνο τ' άρωμα Τσιργώτικης βραδιάς
και της γαλάζιας θάλασσας τά δροσερά παιχνίδια.

Τό' γραφα για τά χείλη σου τά δυό τά πορφύρενια
που του Άγιαμονήτρου μελιού τη γλύκα έκλέψαν,
για τά μαλλιά σου τό' γραφα που χύνονται λυμένα
κι' έμένα μες τά δύχτια τους τά χρυσαφένια έμπλέξαν.

Και για τά μάτια που βαθιά μιάν ιστορία κλείνουν
μιάν ιστορία που ποτέ δέν πρόκειται να σβύση,
και σαν γελούν ή σαν πονούν και κλαίν για ν' άλαφρύνουν
γελά, πονεί, κλαίει μ' αυτά κι' δλόκληρη μιά Φύσι.

Τό φτωχικό τραγούδι μου τό σκάρασα για σέ
και πήρα του Τσιργίου μας τις όμορφές στολίδια,
μά πές μου, δέν θά τ' άξίζα μιά μάγισσα βραδιά
να μου χαρίσης τά τρελλά της νιότης σου παιχνίδια;

Δ. Β. Κουλεντιανός

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΜΑΣ ΛΑΪΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Α
ΝΑ ΕΙΝΑΙ άραγε ή χαραυγή,
μιάς παρήγορης έλπίδος ότι ξε-
ναγυρίζουμε στα πάτρια;
Αυτό, τουλάχιστον φανέρωσε,
ή έπαναληπτική επίδειξις από της
σκηνης του «Παρνασσού» του «Ο-
μίλου Έθνικών Χορών και Τραγου-
διών» υπό την καλλιτικήν διεύθυν-
σιν του κ. Γεωργίου Κουσιάδη.

Γιατί, με τό δλονέν αύξανόμε-
νον ξενομανικών οίστρων, τσόνον
στον πνευματικόν μας κόσμο, δσο
και στο λαό, κινδυνεύουν να ξεχα-
σθούν, πνευματικές και καλλιτεχνι-
κές έκδηλώσεις βγαλμένες από
την αρχαία και μεσαιωνική μας
παράδοση και δημιουργημένες από
τον άνώμμο ποιητή και συνθέτη
λαό. Δημιουργίες, που ύς κι' αν
θέλουμε να τις προσαρμόσωμε στα
σύγχρονα τεχνικά μέσα, ματαιώ-
νουμε; άφού έτσι ξεφεύγουν ά-
πό τό πνεύμα του λαού τον ψυχο-
συνθετικό του κόσμο και τό τοπι-
κό χρωματικό περιβάλλον που έδη-
μιουργήσαν.

Άς είναι, θά πρέπει, να όφει-
λωμε χάριτες στον καθηγητήν 'Ελ-
ληνικών Χορών κ. Γ. Κουσιάδη,
ό οποίος παρά τις αντίθεότητες
κατάρθωσε να εμφάνισις στο Πα-
νελλήνιον άγνώστους έλληνικούς χο-
ρούς, με τη φυσική τους ρυθμική
άγωγή και μελωδική τους γραμμή.

Ό κ. Κουσιάδης, έχει φαίνεται
τόσο δεισιδύσει στους πολυδαίδα-
λους μαϊνάνδρους της Τεμφικώρης,
ώστε να φωτογράφη και καταγρά-
φη τους έλληνικούς χορούς, σε δλη
την άγνή και άφτιασίδωτη διαθεσι
του δημιουργού και έκτελεστού
λαού.

Όρθώτατα ο Πρύτανις του
συγχρόνου πνευματικού κόσμου,
ό άκαδημαϊκός κ. Σπύρος Μελάς
σε άρθρον του εις την «Εστία»
άποφαινεταί ότι οι χοροί έξετελέ-
σθησαν «με αύστηρώς γνήσιο,
τό άφτιασίδωτο πνεύμα των
πληθυνσμένων που τους έδημιούργη-
σαν, ένα πνεύμα πιστό στις πα-
λές παραδόσεις.

Έτσι, ο κ. Κουσιάδης ηεριστοι-
χούμενος από έκλεκτες κοπέλες
και φιλοτίμους νέους οι όποιοι χά-
ριν του έθνικού σκοπού συμπαρί-
στανται άφιλοκερδώς, παρουσία-
σε με συνοδεία λαϊκών όργάνων
άγνώστους κατά τό πλείστον χο-
ρούς.

Έτσι, ο κ. Κουσιάδης ηεριστοι-
χούμενος από έκλεκτες κοπέλες
και φιλοτίμους νέους οι όποιοι χά-
ριν του έθνικού σκοπού συμπαρί-
στανται άφιλοκερδώς, παρουσία-
σε με συνοδεία λαϊκών όργάνων
άγνώστους κατά τό πλείστον χο-
ρούς.

Άπό τον όρμητικό «Διπλό των
Κυθίων ή Μπουρδάρη», έως τον
θεαματικώτατον «Άγιο Γιώργη»
ό όποιος, με τις έναλλασσόμενες
συζυγίες των χορευτριών, παρου-
σιάζει θρησκευτικές έκδηλώσεις
σε ανάλογες ύποκλίσεις. Άπό τους
πηδηκτούς Κρητικούς χορούς τον
«Μελεβυσιώτικο» και τον Καστρι-
νός έως τον γραφικώτατο «Χανι-
τικο», στον όποιον ή Κρητική Λύ-
ξωας.

ΣΕΙΡΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

Ό συμπολίτης φωτογράφος κ.
Έμμανουήλ Δημ. Σοφίος έκκλω-
φόνισε ποικιλίαν άλμπουμ με δια-
φόρους σειρές καλλιτεχνικών φω-
τογραφιών, αι όποια παρουσιάζ-
ουν κατά τρόπον ενδιαφέροντα,
διάφορα τοπεία και σκηνές της
ζωής. Έξεδότησαν πολλά σειρά
των 6, 12 και 20 φωτογραφιών,
περιλαμβανόμενα συνολικώς 150
διαφόρους εικόνες. Έπίσης έξεδό-
θη και έτέθη εις κυκλοφορία, σει-
ρά φωτογραφιών όλων των άρχαι-
ολογικών ευρημάτων του Μουσείου
μας, έργων άρίστης τέχνης, χρο-
νολογημένων, από του 4ου π. Χ.
αίώνος και νεωτέρων. Τα πλείστα
τοΐσταν άνευρέθησαν εις την άρ-
χαίαν Σκάνδειαν, την σημερινήν
Παλιόπολιν.

Εις την πρώτην σελίδα του άλ-
μπουμ υπάχει φωτοτυπωμένη, συν-
τομος περιγραφή των ευρημάτων
αυτών και της εποχής των.
Τοιοτοτρόπως γνωστοποιείται
το Μουσείον Κυθήρων εις όλην την
Έλλάδα και πέραν αυτής, λαμβά-
νον την άμφοτέρωθεν θέσιν του, εις
το σύνολον του άρχαιολογικού ύλ-
ικού μας. Άσφαλώς ή άκρως έπι-
μελημένη εργασία του κ. Σοφίου
θά όφελισή πολύ τον τόπον μας,

σε δώριους τρόπους σκορπίζει
παθητικές μελωδίες. Οι ηδηκτοί
Κρητικοί χοροί, όπως και οι Κυ-
θηραϊκοί διπλοί, έχουν την προέ-
λευσιν τους από τους αρχαίους
Πυρριχίους Πολεμικούς Χορούς.
Ανήκουν δε εις τους άναπαυστι-
κούς έμβατηρίους ρυθμούς. Έπο-
μένως ή μουσική των, μπορεί να
χρησιμοποιηθή σε έμβατήρια, είτε
σε πολεμιστικό μίμωρχημα με ά-
σπιδά είτε με βιολόγγην.

Ό όρμητικός και άθουσιώδης
τρόπος των Κυθηραϊκών Διπλών,
έδωκε την εύχρειαν εις τό άλ-
θητον, όπως πάντοτε, διαισθητή-
ριο του λαού, να τους δώσει την
προσανυμίαν «Μπουρδάρης».

Η λέξις προέρχεται από τό
μπουρδάρω = εισορμό ή έφορμό,
είμαι όρμητικός. Είναι δε κατά-
λειπτον πωρικτικής λέξεως, πρσφα-
νώς. Κατά τον φίλτατον κ. Δ. Γ.
Άργυρόπουλον, όστις είναι εν μέ-
ρει γνώστης της Τουρκικής, ή λέ-
ξις πιθανώς προέρχεται από τό
τουρκικόν ρήμα «δουρίορουν» που
σημαίνει κτυπά και κατ' έπέκτα-
σιν έφορμό ή εισορμό, έξ όυ και
ή φράσις «κάνουμε δούρ, δούρ
στον πατσά» κλπ. Και από τό δου-
ρίορουν προήλθε τό μπουρδάρω,
διότι ο λαός μετέτρεψε τον θόγγ-
ον δούρ εις μούρ.

Τους ήρωικούς και κλέφτικους
χορούς της Ήπειρου στους όποι-
ους καταφαίνεται τό άδάμαστον έ-
θνικό πνεύμα της λευτερογένης
Ήπειρου. Τους άργόδουρους και
πολεμάρχους που καθεπτίζον
την άγεργακία και λεβεντιά της κλε-
φτουργιάς, και των Σουλιωτών άλ-
λά και τη Ζαλογγιτική αύτοθυσία.

Τόν «Βομπιανίτικο» και τον
«Κωνσταντή», τό «Μάγια» και τον
«Πολεμικόν» του Πύλου και της Χει-
μάρας που κι' αυτός από τό μωτίδο
των Πυρριχίων χορών έκτελείται.

Τους Ποντιακούς, στους όποι-
ους με την αρχαιοπρεπή Ποντια-
κή λεκτική στα τραγούδια και
την ιδιορυθμία της Ποντιακής λύ-
ρας, αναδιούται δλη ή αρχαία με-
τρική και ρυθμική σε όλους τους
τρόπους: την «Λεμόνα» και τό
«Κότσαρι» την «Τρυγόνας» και τό
«Σέρρα»

Γ. ΜΟΥΛΟΣ

Τό β' άρθρον εις τό έπόμενον.

Σ Σ. Ός προς την προέλευσιν
της προσωνομίας «Μπουρδάρης»
ό κ. Ι. Κασιμάτης, δημοδιδάκα-
λος βραδευθείς υπό της 'Ακαδηρίας
διά την συλλογήν Κυθηραϊκού Λαο-
γραφικού ύλικού, έχει διαφωτιστικήν
γνώμην, την όποιαν θά έκθέσωμεν
έν καιρώ, φρονούντες ότι από την
συζητήσιν καλόν πάντως θά προ-
κύψη, και ίσως εξακριβωθή τελεσι-
δικώς ή άληθής προέλευσις της λέ-
ξεως.

Ο ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

(ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ)

Σάν φουκαράδες ποΐμαστε κι' ιδρώνουνε και τρέχομε
διά τόν έπιδούσιον,
Τώρα με την Σαρακοστή, παράπονο δέν έχομε
στον βίον τόν άνούσιον.
Γιατί ασφαλώς Σαρακοστή άγία και δσία
σημαίνει περισυλλογή καθώς κι' οικονομία.
Κι' έτσι μ' άγάπη και χαρά πάει σ' αυτήν ο νοΐς μας
και την υποδεχόμαστε με τούς χαιρετισμούς μας:

—Χαίρε φτωγή Σαρακοστή, με τις έληξες τις θροΐμπες.
Και συ καΐμενε ταράμα με τό πολύ τ' άλάτι.
—Χαίρε και συ ώραίο μπρίζι, που όλοι σου κάνουν τοΐμπες
άπ' τον ξυπόλητο φτωχόν, ως τον άριστοκράτη.

Χαίρε σουπιά μου... ύπονη, χταπόδι μου και μύδι,
—Χαίρε βολβέ με σκορδαλιά και κάρδαμο που καΐς,
—Χαίρε και σκόδο και τουρσί και φρέσκο μου κρομμύδι,
που όποιος σάς φάει... μωσχβολά σαν... μυστικώς τενέξ!

—Χαίρε φασόλι μου βραστό, φάι μου ζεθνικό,
κουζί μου της «Επισκοπής» και φάβα μου αλοιφάτη.
Και συ άμπελοφάσουλο, που ότι και να πής
μαγεύει την φτωχολογία τό... μαύρο σου το μάτι!

—Χαίρετε σαρακοστιανά φαγά πέρα για πέρα.
Φτωχά κι' άπλά και ταπεινά, και οικονομικά.
Μπορεί να σάς περιφρονούν, μα έσπε... ήρωικά!
Κι' όταν ο Έλληνας μαχητής σάς έχει στην γαστέρα,
βροντοφωνάει άτόρητος μπρός στους έχθρούς: ΑΕΡΑΑΑ!
και λέει τ' ΟΧΙ που κουνά την τρομαγμένη Σφαίρα.

Τάκης Μόμος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ

Ζαχαρώδη προϊόντα—Ξηροί καρποί

Πώλησις

ΧΩΔΑΡΙΚΗ και ΛΙΑΝΙΚΗ

Λακωύργου 4

Κεντρική αγορά—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

Η ΑΙΓΑ

Του τέως νομοκρητιάρου κ. Ι. Σ. Μανιατάκη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ. — Είς τις κοινές κοπαδιάρικες ζούλες το ζευγάρι γίνεται μία φορά το χρόνο και η καλύτερη γι' αυτό εποχή είναι το φθινόπωρο. Προκειμένου όμως δια τις σπιτικές γίδες, που είναι συνήθως και σσιλιδικές, που καλοτρώνε και έχουν πολλές ανέσεις και περιποιήσεις, αυτές ήμπορούν να δώσουν και δυο φορές το χρόνο έριφια. Οι πρώτες γίδες και οι κοινές κοπαδιάρικες συνήθως δίνουν ένα κατσικάκι σε κάθε τους γέννα και σπάνια δυο. Οι σσιλιδικές (έκλεκτον γενεών), γαλάρικες γίδες κάνουν περισσότερα και πολλές φορές μέχρι τεσσάρων έριφια σε μία μόνη γέννα. «Αν και η ζούλα ήμπορε να ζευγαρωθή (μαρκαλισθή) από πολύ μικρή και μάλιστα οι καλοθρεμμένες από ηλικίας 8 μηνών, εν τούτοις δεν είναι υψωτό να την πάν στον τραγο πριν να κλείση ηλικία 15—18 μηνών, ο οποίος επίσης δεν πρέπει να είναι μικρότερος. Πρέπει ακόμα να μη ξεχνάμε ότι για την αναπαραγωγή όφειλουμε απαραίτητα να διαλέγουμε τα πιο γερά κατσικάκια, παιδιά από τις πιο γαλάρικες μαννες, και ότι την καλή ράστα την δίνει η δυναμικότης και η επιδρασις του άρσενικου. Ένας τράγος γι' αυτή την δουλειά φθάνει σε 50 και κάποτε και πολύ περισσότερους, κατά τον Σεπτέμβριο έως Δεκέμβριο, και μάλιστα όταν πρόκειται για τράγο καλοθρεμμένο σε σπιτικές σσιλιδικές ζούλες.

Η γκαστρωμένη γίδα έγκυμονεί 135—160 ημέρες, τα δε σημάδια της έγκυμοσύνης της δεν είναι μόνον πολύ καθαρά, μπορούμε όμως να την καταλάβουμε από το σταμάτημα του έρεθισμού (όργανου) ο οποίος όταν η κατσικά δεν πιάσει ξαναφαίνεται μέσα σε 3 έβδομάδες. Η γκαστρωμένη ζούλα γίνεται ησυχώτερη και το γάλα της που κατά το διάστημα του όργασμου είχαν ελαττωθεί, αυξάνει πάλιν. Πλησιάζοντας όμως τους δυο μήνες έγκυμοσύνης, η κοιλία της αρχίζει να φουσκώνει και τα θυλάκια της αρχίζουν να μικραίνουν και να σταφιδιάζουν. Οι κατσικές εις αυτήν την κατάσταση, μολονότι δεν αποβάλλουν εύκολα σάν άλλα ζώα, απαιτείται να κάνουν μία μάλλον αναπαιτική και όχι ζώριχη και κουραστική κίνηση και διατροφή με εύκολοχώνευτες τροφές. Να μη είναι με άλλες μαζί γιατί χτυπιούνται μεταξύ τους και κατά τις βροχές και ψυχρές ημέρες να περιορίζονται μέσα σε στάβλο καθαρό μ' αχί πολύ φωτεινό.

Κατά την γέννα, στην αρχή το ζώο δείχνει άνοσηχία, οι ρόγες είναι φουσκωμένες, το γεννητικό της όργανο ανοιχτό, κατακόκκινο και πλησμένο, άρβινον να τρέχει έξω ένα γλοιώδες υγρό το οποίο χρησιμοποιεί να αλείφει και να κάνει ελαστικώτερο το άνοιγμα. Τα πονάκια της γέννας την κάνουν να ξύνει και να ζυμώνει το πάτωμα, να δαλάζει, να πέφτει και να σηκώνεται δροσίζον, να κουνάει ακατάστατα την ουρά της και να κοπρίζει συχνά. Τέλος ο θύλακος των νεφρών προχωρεί και γίνεται το ξεπέταγμα του μωρού έξω, που είναι και οι στιγμές των μεγαλύτερων πόνων της γέννας. Αυτά κατά την δολή γέννα, την κανονική. Όταν όμως από κακή θέσι του μωρού γίνεται δυστοκία, είναι ανάγκη να καλείται γιατρός. Μετά την γέννα της η κατσικά δε πρέπει να μένη στα ρεύματα του άερος, ούτε σε ψυχρή ατμόσφαιρα, αλλά σε καθαρή στρωμή, μέσα σε ένα στάβλο αεριζόμενο και μετρίως θερμοκρασίας.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΡΙΦΙΩΝ. — Το καλύτερο γαλούχισμα των μικρών κατσικιών είναι το δούγαγμα της μάννας τους. Μπορούμε να τα μεγαλώσουμε βέβαια και με ρογούζι, ή με τον κουβά, τότε όμως να προσέχουμε ώστε το γάλα να έχη περίπου την θερμοκρασία του μητρικού γάλατος, τα δοχεία να είναι υπερβολικά καθαρά και τα ταγίσματα να γίνονται σε κανονικές ώρες από 4—5 φορές την ημέρα, που μετά 10 ημέρες θα περιορίζονται μόνον σε 3 φορές. Τα μικρά δεν πρέπει να αποκόδονται από το δούγαγμα ενώρις, αλλά κατά τον δεύτερο μήνα αρχίζοντας κατά την εξής τάξι: «Επί 16 τουλάχιστον ημέρες, ελαττώνουμε τα δούγαγματα σε δυο φορές την ημέρα, κατόπιν επί 8 ημέρες τους δίνουμε να δούξουν μία φορά την ημέρα και τέλος επί άλλες 8 ημέρες δεν θα δούξουν παρά κάθε δυο ημέρες. Δεν πρέπει όμως να τους ταγκουνεύουμε το γάλα, γιατί όσο πιο λαίμαργα και όσο τρώνε καλά, τόσο και καλύτερα θα φάιντοχθούν. Είς αντίσπαθισμα όμως της ελαττώσεως της γαλακτικής των τροφής πρέπει να τους δίνουμε πίτουρα σταριού ανακατεμένα με κτηνάλευρα και ήπιτες ελαιωδών σπόρων που είναι πλούσιες σε πρωτεΐνες ή όποιονδήποτε άλλη θρεπτική τροφή και επίσης να έχουμε στη διάθεσί τους μπλόκο τρυφερό χόρτο όσπριοειδών. Το απόκομμα μπορεί επίσης να γίνη αραιώνοντας θαμνιώς το γάλα με αλεωρωμένο βραστό νερό. Γενικά δε η περίοδος στο απόκομμα του δούγαγματος διαρκεί 4—5 έβδομάδες, ούτως ώστε τα κατσικά να εντέλει να έχουν εντέλως αποκοπή εις ηλικία περίπου 3 μηνών. Τα έριφια πρέπει να τρέχουν και να πηδάν ελεύθερα και δεν ανέχονται να δένονται, παρά μόνον όταν γίνουν ενός έως ενάμιση χρόν. Έν πάσει δε περιπτώσει σ' αυτήν ακριβώς την εποχή φροντίζουμε να ξεχωρίσουμε τα κατσικά, κρατώντας όσα προορίζονται για ζώη, ενώ τα άλλα πωλούνται για σφαχτά άμασως, ή αφού ευνουχισθούν αργότερα.

ΣΕΙΡΑ ΑΛΜΠΟΥΜ

ΣΤΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2ας ΣΕΛ.

νει εις βαθμόν πρωτοφανή δια την περίπτωσιν μας, τα συναισθηματικά της μεγαλοπρεπείας, της τελεματικής και του δέους. Βεβαίως ο κ. Σοφίος εργάζεται σιωφώνως προς τας τελευταίας μεθόδους και με τα τελευταία μέσα της φωτογραφικής επιστήμης και τέχνης, προηγούμενος πολλών Έλλήνων συναιδελφών αυτού. «Αλλ' εις τον κόσμον του ώραιου «το έργα του δεν κάνει το μαστορά. Η φωτογραφική, μητέρα της όθνης δεν αποδίδει μόνον εις την τελείαν και πιστήν απεικόνισιν που επιβάλλουν οι ανάγκες του επαγγέλματος (αν και αυτή ακόμη έχει την αισθητική της ύψην) αλλά και εις την θετική και άρνητική αναπαραγωγήν του ώραιου ως λειτουργός αυτού. Τό διακρίνουμε εις την καλλιτεχνικήν επιλογήν των ειδών. Τό προσωπικόν στοιχείον που ζει ρόλον σημαντικόν εις την φωτογραφίαν και δια τούτο ο φωτογράφος είναι ένας μμητής μ' α κα δημιουργός, όπως ο γλύπτης και ο ζωγράφος.

Αυτό είναι το μυστικόν του κ. Σοφίου. Είς το μυστικόν του ο

τεχνίτης υποχωρεί από του καλλιτέχνη. Είς την έκφασιν του ο φωτογράφος προσφέρει και το ιστέριον του εις τον κομμόν του ώραιου. Η ψυχική ανάγκη πολλών υπερνικά πάσαν άλλην. Τό φωτογραφικόν άλμπουμ της «Αρκατολέως», θα αποτελέση έκληξιν δια τους ειδικούς, δημιουργόν θέσιν περιβλεπόν εις το φωτογραφικόν Πανελλήνιον δια τον Κυθρήιον καλλιτέχνην. Ο ίδιος προσεχώς θα δώσθι, συνεχή φωτογραφικήν έκθεσιν εις «Αθήνας. Ηδη ως μέλος της Έλληνικής Φωτογραφικής Έταιρείας, διέθεσε φωτογραφίας δια την έκθεσιν της, αί όποιαι έγκριθείσας, εξετίθενται με τίτλους «Εσπερινός», «Αρχαίοι», «Στά τελευταία σχολαστικά» κ.λ.κ. Την προσεχή άνοιξιν, εφωδιασμένος με συμπληρωματικά έξαρτήματα τεχνικής φύσεως εξ «Αμερικής», θα πραγματοποιήσιν μίαν εξόρμησιν προς όλους τους άρχαιολογικούς χώρους της Ελλάδος, με σκοπόν την φωτογράφισιν διαφόρων μνημείων. «Ας έλπισωμεν όπως η τόσο σοδαρά και έπιφανε ληξί δια τον τόπον μας προσπαθεία του κ. Σοφίου, συνεχισθή στεφόμενη υπό πλήρους επιτυχίας.

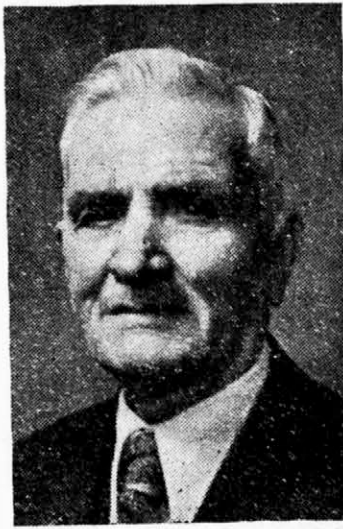
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Ν. Αθήνας. — Έλάδομεν την έπιστολήν σας, καθώς και το ποιήμα σας «ΤΟΤΕ... ΤΟΡΑ». Ευχαριστούμε δια τα συγχαρητήρια και τας θερμάς εύχας σας προς την έφημερίδα μας. Συνεργασία όμως με άγνωστους δεν γίνεται. Γράψατε το αληθινόν όνοματεπώνυμόν σας.

Τ. Δ. Εωδημότην. — Και τό νέο σας τραγούδι όχι τόσο καλό, όν και είναι καλύτερο από τα προηγούμενα. Μη διάζεσθε να έκδηλαθήτε, διότι τούτο κάποτε είναι δυνατόν να έκληφθί ως έκζητησις.

Δ. Τ. — Δια τας πληροφορίες που μάς ζητείτε και δια περισσώτερας πληροφορίες, εις τον γενικόν αντιπρόσωπόν μας εν Κυθήροις κ. Νικόλαον Π. Τριφύλλην εις Ποταμόν.

Μ. Σ. Βουνιώτην. — Σας υπεβείξαμεν να μελετήσετε με έπιμονήν «Έλληνας ποιητάς και πεζογράφους και μάς απαντήσατε ότι συμφωνώσιν προς την υπόθεσιν μας έδιαβάσατε μετά προσοχής... την... «Οράταιν του Πέραν», μάς έρωτάτε, τί να προμηθευθήτε κατόπιν. Έπιμνημον εις την υπόθεσιν μας να διαβάσετε λογοτεχνικά και όχι... παραμύθια.

Ο συμπατριώτης δημοδιδάσκαλος κ. Ιωάννης Π. Κασμάτης εκ Λεωβαδίου Κυθήρων, ο οποίος έτιμήθη με τό πρώτον βραβείον της «Ακαδημίας Αθηνών, δια την πλουσιωτάτην συλλογήν παροιμιών, θηρών και άλλων Κυθηραϊκού Λαογραφικού υλικού. Ο «Κυθηραϊκός Τύπος», συγγαίρει εγκάρδιως τον άκαταπόνητον αυτόν πνευματικόν εργάτην, που έτιμωσε τόσον πολύ την μικράν μας πατρίδα Κύθηρα.

Ο αντιπρόσωπός μας εν Αυστραλία κ. JAMES KOULENTIANOS P. O. BOX 65 ARMIDALE N. S. W. AUSTRALIA

Παρακαλούμεν τους άγαπητούς εν Αυστραλία συμπατριώτας μας, όπως δια πάν ζήτημα συναφές προς τον «Κυθηραϊκόν Τύπον» απευθύνονται εις τον άνωτέρω αντιπρόσωπόν μας.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΕΝ ΧΩΡΑ

Ο παρά τω Γυμνασίω Κυθήρων καθηγητής της Θεολογίας κ. Α. Αναστασίου «Αρβανίτης, έδωσε διαλέξεις εις Χώραν την 31ην Ιανουαρίου, με θέμα: «Δημιουργία του κόσμου και Έπιστήμη».

Ο όμιλητής περιέγραφε τα θεμελιώδη σφάλματα του υλισμού, όπως μεσουρανών κατά τον παρελθόντα αιώνα διεκρούσεν και ως δόγμα αναποδέκτον εξέθεσε την θεωρίαν της αυτομάτου γενέσεως της ζωής εκ της νεκράς ύλης, ήτις κατ' αυτόν είναι άφθαρτος και αιώνιος. Δι' εξέλιξιν δέ, εκ των μονοκυττάρων οργανισμών, διευοφώθησαν οι τελειότεροι οργανισμοί μέχρι του ανθρώπου.

Η άνωτέρω θεωρία όμως του υλισμού, κατέρρευσεν από τα κτηνήματα της αληθείς επιστήμης, ήτις κατ' πειραματικώς απέδειξεν, ότι ενός μόν το άδύνατον της άφθαρσίας της ύλης, το άδύνατον

της δημιουργίας και προελεύσεως του οργανικού κόσμου εκ του άνοργάνου και το αναπόδεκτον και άνεπιστημονικόν της θεωρίας της εξέλιξεως.

Οίτω δέ, όλοι οι έπιστήμονες όλων των κλάδων των Θετικών Έπιστημών διακηρύττουν ότι ούδεμία σύγκρουσις μεταξύ Θρησκείας και Έπιστήμης ύφίσταται, άπεναντίας δέ, η περί δημιουργίας του κόσμου έπιστημονική άποψις, ταύτιζεται με τα περί αυτής υπό της Βίβλου εκτεθειμένα.

Αληθώς όχι μόνον η σχολική, αλλά και η έξωσχολική συνεχής δραστηριότης του κ. Αρβανίτη δι' έπανειλημμένως διαλέξεών του εις πλείστα σημεία της νήσου προς άνύψωσιν του θρησκευτικού και πνευματικού επίπεδου μας, καθιστούν αυτόν λαμπρόν παράδειγμα προς μίμησιν, δια τους πνευματικούς μας ήγέτας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θεωρώ έπαιθεβλημένον καθήκον μου όπως και δια του Τύπου ευχαριστήσω τον λαοφιλή βουλευτή μας κ. Ιωάννην Κοντολέοντα, διότι κατόπιν ενεργειών του παρεχομήθησαν 20.000.000 δραχ. παρά τω Ίπουργείω Προνοίας, προς έπαυξιν του δημοτικού σχολείου Καραβά.

Ο Πρόεδρος της Κοινότη. Καραβά ΤΡΙΑΝΤΑΦ. Θ. ΚΟΡΝΑΙΟΣ

Έπαιθον δια της παρουσίας μου όπως και δημοσία έκφρασώ τας ευχαριστίας μου προς τω Πρακτορείον Ταξιδίων των Αδελφών Λυκούδη, ιδιαιτέρως δε τον δραστήριον και πάντοτε πρόθυμον συμπατριώτην μας κ. Θεόδωρον Εύαγγ. Κρίθαρη, δια την έξυπνη έρετην της έγγωνής μου κατά την αναχώρησιν της εις Αυστραλίαν, συνιστώ δε προς όλους τους ενδιαφερομένους συμπατριώτας, όπως δια πληρεστάτην έξυπνη έρετην των, προτιμούν τον άγαπητόν κ. Θεόδωρον Κρίθαρην παρά τω Γραφείω Λυκούδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΓΑΛΑΝΗΣ

Προς τον Ιατρόν κ. Σταθρον Γαβδελάν, δια την δωρεάν παρασχεθείσαν προς έμέ Ιατρικήν συνδρομήν του προς άποτελεσματικήν Θεραπεσίαν μου, έκφράζω και δημοσία τας θερμάς μου ευχαριστίας.

ΕΤΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΜΟΥΛΟΣ

Θεωρώ καθήκον έπαιθεβλημένον να ευχαριστήσω και δημοσία δια του «Κυθηραϊκού Τύπου» τον έγκριτον βουλευτήν Πειραιώς, αξιότιμον κ. Ιωάννην Σαββόπουλον, διότι εκ των ενεργειών του παρετάθη επί εν άκομή διμηνών η προθεσμία αναλήψεως 10.000.000 δραχ. εκ του Ίπουργείου Προνοίας, δια την έκτέλεσιν κοινοτικών έργων.

ΤΡΙΑΝΤΑΦ. Θ. ΚΟΡΝΑΙΟΣ

Πρόεδρος Κοινότητος Καραβά

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Ο κ. Στέφανος Ι. Καρύδης, τελειόφοιτος της Ανωτάτης Έμπορικώς, ανέλαβεν αντιπροσωπεύειν έξελαγωγής έλληνικών προϊόντων εις τό έξωτερικόν.

Συγχαίρομεν θερμώς, εχόμενοι μεγαλυτέρας επιτυχίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΡΤΑΝΗΣ

Δόκανα

ΠΑΝΟΣ ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ

Βαφεία Κηφισίας 44

Τηλ. 51.132 — Αθήναι

ΦΩΤΟ — ΒΛΑΝΤΗ

Τσαμαδού 44.

Τηλ. 41.025 — Πειραιεύς

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΧΩΡΑΣ

Φίλε κ. Τριφύλλη,

Αί προγραμματικά σας δηλώσεις εις τό πρώτον φύλλον του «Κυθηραϊκού Τύπου» μου ήρεσαν και σπεύδω να σας συγχαρώ. Πρόπαντων με ευχαρίστησε τό ενδιαφέρον τό όποιον υπόσχεσται να έπιδείξη δια την γεωργίαν και την κτηνοτροφίαν.

Η Νήσος μας, ο ώραιός αυτός τόπος, και από απόψεως κλίματος και ώραιότητος τοπίων είναι τόπος γεωργικός και δύναται να διατρέψη πολλὰς χιλιάδας κατοίκων εάν ούτος ήβλεν στραφή προς την γην και ήκολούθει τας έπιστημονικάς μεθόδους της γεωργίας, διότι, έπαναλαμβάνομεν, η γεωργία είναι έπιστήμη και εξέλιχθη τοιαύτη.

Η δεινροκομία πρό πάντων και μάλιστα ώρισμένα δένδρα πρέπει να προσελκύσουν την προσοχήν και την συμπάθειαν των κατοίκων και ως είναι βέβαιον ότι εις τό μέλλον θα ζήσουν και αυτοί και τα παιδιά των ευτυχισμένοι. Όπως οι πρόγονοί μας έφύτευον τας ελαίας τας όποιαις έκμεταλλευόμεθα ήμεις σήμεραν και είναι ένα μεγάλο εισόδημα του τόπου μας, τό ίδιον θα έκμεταλλεύονται αί μέλλουσαι γενεαί τα δένδρα τα όποια πρέπει να φυτεύω με ήμεις σήμεραν. Κατά την εποχήν της Αγγλικής Κατοχής ή άρμυστία έβριδε ένα σελίνι δια κάθε δένδρο που έφυτεύετο, τό ίδιο πρέπει να γίνη και σήμεραν να ενισχυέται ο γεωργός και ως ένοση ο έξω πρό πάντων Κυθηραϊκός κόσμος ότι εκτός των δυο μεγάλων άναδημιουργικών έργων του Νοσοκομείου και της κεντρικής δόου, υπάρχει κάτι τι πολύ άνωτερον και σπουδαιότερον και χωρίς

αυτό και τα δύο αυτά έργα μένουν άχρησιμοποίητα, και τό σπουδαίον τούτο οι κάτοικοι της ώραιάς μας πατρίδος. Τί θα χρησιμοποιήσιν τό Νοσοκομείον όταν δεν θα υπάρχουν άσθενείς ή ο δρόμος όταν δεν θα υπάρχουν περιπατηταί; Αγκάχη λοιπόν να τονωθή από τό ένα μέρος τό ήθικόν των νέων μας ώστε να παραμένουν και να εργάζονται εις τον τόπον μας και ως είναι βέβαιον ότι θα απολαύσουν καλύτερα την πρόσκαιρον αυτήν ζωήν εδώ παρά εις τό ξένα και ως προσπαθούμεν όλοι να συγκρατούμεν τους νέους μας εις τους όποιους να παρέχόμεν και εργασίαν και ψυχαγωγίαν ή όποια σήμεραν κατέστη άναγκαία και δια τα παιδιά και δια τους μεγάλους. Αυτά είναι εύκολώτα άρκεί να γίνη κατανοήσις.

Πολύ όρθως διακηρύσσετε ότι ή δημοσιογραφία είναι μία μεγάλη δύναμις, δυστυχώς όμως όταν δεν έμπικρατή ή ήθική και ή φιλοπατρία αντί καλού γίνεται πρόσθετος μεγάλου κακού.

Όσον αφορά δια κάτι τό άλλο τό όποιον ήγείτε, τό τοπικιστικόν, νομίζω ότι ούτο δεν υπάρχει πλέον παρά εις ελαχίστους τους όποιους τυφλώνει τό άτομικόν συμφέρον.

Συγχαίρων ύμäs ευχομαι όπως μετά των άλλων Κυθηραϊκών έφημερίδων συντελέσετε και σεις εις την άνώψωσιν και τό καλόν της νήσου μας.

Με έκτίμησιν

Δ. ΣΤΑΝΗΣ

Με άνάλογον περιεχόμενον έλάδομεν και άλλας ένθουσιώδεις έπιστολάς δια τον «Κυθηραϊκόν Τύπον».

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η ήραδωνίσθησαν εν Αυστραλία ο κ. Θεόδωρος Σκλάβος μετά της Δίδος Κανίνας Κασμάτη την 25ην Ιανουαρίου.

Η ήραδωνίσθησαν εις Γουδιάνικα ή Δίς Έλένη Κοσμιά Σκλάβου μετά του κ. Κωνστ. Παναγάνου, εκ Πειραιώς.

Οί εκ Μητάνων κ. Παναγ. Σκλάβος και Δίς Έλένη Φυρού, έδωσαν άμοιβαίον υπόσχεσιν γάμου.

Ομοίως ο κ. Εύαγγ. Σουρή και ή Δίς Κανέλλα Γεωργιάδου, ήραδωνίσθησαν εις Πειραιά την 28(2)1954.

Ο «Κυθηραϊκός Τύπος» εύχεται εις όλους τους άνωτέρω ταχεία την στέψην.

ΓΑΜΟΙ

Την 24ην Ιανουαρίου έτελέσθησαν εις Ροκάμπτον της Αυστραλίας οι γάμοι του κ. Σωτηρίου Π. Κορηνού μετά της Δίδος Κασσάνδρας Κούτση, εκ Χίου.

Τους γαμήλιους στεφάνους άντήλλαξεν ή κ. Έλένη Ι. Γαλιάν. Την 16ην Ιανουαρίου έτελέσθησαν εν Βρισβάνη οι γάμοι του κ. Σπύρου Γ. Φυλίγγου μετά της εκ Κερκυρας Δίδος Καίτης Μολίν. Τους στεφάνους άντήλλαξεν ο κ. Κ. Ταυδάκης.

Έτελέσθησαν εν Αυστραλία οι γάμοι του κ. Γεωργίου Κ. Ταυδάκη, εξ Άρσων, μετά της Δίδος Αθηνάς Ι. Ζερβού, εκ Μυλοποτάμου.

Έτελέσθησαν εις Μυλοποτάμους οι γάμοι του εξ Αυστραλίας άρχιόντιος κ. Νικολάου Π. Ποτήρη μετά της Δίδος Ειρήνης Θ. Ποτήρη.

Έτελέσθησαν εις Πούρκον οι γάμοι του εκ Στρατοδίου κ. Ιωάννου Έμμ. Καλλιγέρον μετά της Δίδος Αλεξάνδρας Νικ. Κορηνού. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Μαρία Νικ. Καλλιγέρον, εκ Καλοκαιρινών, έτεκε θήλυ εις Λεωβάν.

Η Στρατούλα Εύαγγ. Ζαντιώτη, τό γένος Διαμαντή Νοταρά, εν Αυστραλία, έτεκεν άρρεν.

Η σύζυγος Άνδρέα Γλυσού, εν Αυστραλία, έτεκε θήλυ. Εύχόμεθα να τους ζήση.

Η κ. Πάτρα Μπαταλίου Έτεκεν εις Λογοθετιάνικα θήλυ.

Η σύζυγος του κ. Παναγ. Έμμ. Στάθη, εκ Κεραμοτοῦ, έτεκεν άρρεν.

Η κ. Ζαχαρούλα σύζυγος Κοσμά Σουρή, εκ Γερακαρίου, έτεκε θήλυ.

Η κ. Γεωργία Ιωάν. Παπαλιά, εκ Καραβά, έτεκεν άρρεν. ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η κ. Χρυσούλα Π. Καλλιγέρον, έβάπτισε τό θυγάτριον τῶ κ. Δ. Παυλάκη, όνομάσασα αὐτό Μαριέτα.

Η κ. Ζαχαρούλα χήρα Παν. Τζωρτζοπούλου, έβάπτισε τό τέκνον τῶ κ. Ιωάν. Παπαλιά, όνομάσασα αὐτό Παναγιώτην. ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ανεχώρησε δι' Αυστραλίαν ο κ. Λαμινός Γ. Βλαντής, εκ Καλοκαιρινών, προς συνάντησιν των τέκνων αὐτοῦ.

Ανεχώρησε δι' Αυστραλίαν, ενθα διατεθί επεχειρήσεις, ο εκ Λομφώνας κ. Ιωάννης Βενέρης

μετά της συζύγου αὐτοῦ Ειρήνης. Ανεχώρησαν δι' Αυστραλίαν ο κ. Νικόλαος Κορηνός ή Ντούρης οικογενειακώς, Δίς Χρυσούλα Γεωργ. Παπαδοπούλου, εξ Άρωναδίων και Θεοδορούλα Παν. Πρωτοψαλτή, εκ Μητάνων. ΑΦΙΕΣΕΙΣ

Αφίκετο εξ Αυστραλίας ο κ. Σωτήριος Άναστ. Σοφίος, εκ Λογοθετιανικών, μετά της συζύγου αὐτοῦ Καλλιόπης.

Αφίκοντο εξ Αυστραλίας οι κ. κ. Ιωάννης Χαράλ. Μιχαλάκης, Γεώργιος Τζαν. Μεγαλοοικονόμος και Ιωάννης Γεωργ. Σοφίος. ΠΕΝΘΗ

Την 28ην Φεβρουαρίου, απέβιασεν αφινιδίως εις Χώραν εκ συγχοπής της καρδιας ή Εύφροσύνη Νικ. Μαζαράκη, έτών 72. Η κηδεία της μεταστάσης γέγενετο εκ του Μητροπολιτικού Ναού, ταύτην δε παρηκολούθησαν πλήθος κόσμου εις της πόλεως και εκ των χωρίων, όπου ή μεταστάσα ήτο γνωστή και ήγαπάτο ως θήλυ.

Απεβίωσεν εις Φυλιγγιάνικα εκ συγχοπής ο Άνδρέας Π. Σάμιος ή Κοπέλι, έτών 78.

Απεβίωσεν εις Φράτσια ο Ιωάννης Παυλάκης, έτών 63.

Απεβίωσεν εις Πειραιά ο Χρήστος Άρώνης ή Κοιμέσος, έτών 78.

Απεβίωσεν εν Σίδνεϋ της Αυστραλίας εκ συγχοπής ο Κωνσταντίνος Άνδρόνικος ή Χούλιας, έτών 50.

Τους συγγενείς αὐτοῦ θερμώς συλλυπούμεθα. Μιχ. Τσιτσλιός Απεβίωσεν εις Φυλιγγιάνικα ή Μεταξούλα Άντ. Φυλιγγιάν ή Κορώνη, έτών 70, μήτηρ των εν Αυστραλία καλώς έγκατεστημένων κ.κ. Δημητρίου, Έμμανουήλ, Σπυρίδωνος και Πέτρου Κορώνη, της εν Αμερική παρεπιδηούσης Κας Καλλιόπης Νοταρά και της εν Ποταμύ Κας Όλγας Χλαμπί, σύζυγος του συμπαιδός καφεπώλου εν Ποταμύ κ. Λουδοβίκου Κυριάκου Χλαμπί. Έπακηδείως ξεφύγηνσαν οι κ.κ. Εύθύμιος Καλλιγέρος ιερομόναχος και Κυριάκος Φυλιγγίος.

Η μεταστάσα υπήρξεν υπόδειγμα μηρός και συζύγου καθ' όλον τον βίον αυτής, αναθέρψατα τα τέκνα της υπό την έπαμνον και συνεχή διδασκαλίαν των ήντηλόν ήθικών αρετών και των ήντων ήχων της Οικογενείας, της Πατρίδος και της ιερής Θρησκείας ήμών. Αποτελέσμα της άγωγής αυτής υπήρξεν ή επέλιος σταδιοδρομία.

Προς τα τέκνα της έκπαιτουσης έκφράζομεν τα θερμά συλλυπητήριά μας.

Απεβίωσεν εν Γερακαρίω ο Άθανάσιος Έμμ. Βενάρδος, έτών 65.

Απεβίωσεν εις Καραβά ή Σταματική σύζυγος Παναγιώτου Βενάρδου, έτών 72.

ΣΤΑΛΤΙΠΗΤΗΡΙΟΝ

Προς τα τέκνα του έκπλιόντος Θεοδώρου Κοσμιά Κανήνη, Άναν, Έλένην, Κοσμάν, Παναγιώτην, Άρσιεσίδην και Ηρακλήν, έκφράζομεν τα θερμά συλλυπητήριά μας.

Οικογένεια Άντωνίου Άνδρέου Βλαντή Ποταμύς Κυθήρων

